

Jak jsem reklamoval výpadek internetu a TV u jedné firmy a vůbec jak se mi v tom demokratickém světě kapitalismu žije

Pobřečení jednoho dědka důchodce

Člověk velice rád zapomíná na to staré a velice rád touží po něčem novém, kvalitnějším, volnějším, demokratičtějším.... Ó, jak jsme byli šťastní, když konečně jsme mohli tajně volit a dokonce si dovolit i to, že jsme k volbám jít nemuseli (i takovou hloupost někdo dělá). Za socialismu bylo možné se beztestně vyhnout volbám jen tím, že si člověk zažádal o voličský průkaz a ten pak zahodil. Komunisté tak nebyli schopni dohledat, jak to s Vámi bylo. Pamatuji si na první „svobodné“ volby. Nádhera, mohl jsem si vybrat a nemusel volit jen předem vybrané kandidáty jedné strany. Opravdu po tom roce 1989 jsem byl přesvědčen o tom, že většina lidí v tomto státě je vzdělaná, upřímná a má i určité sociální vnímání. Zkrátka, že Češi jsou schopni se chovat jako Němci po druhé světové. Semknout se a tvrdě pracovat, aby z toho srabu se rychle dostali. Fakt jsem tomu věřil a tak mne v určitém období vůbec nějaká privatizace nezajímala. Nikdy jsem netoužil něco vlastnit. Byl jsem strašně šťastný tím, co jsem mohl dělat. Dělat konstruktéra určitého textilního stroje, sledovat vývoj a v určité době profesního působení se snad i na tom vývoji se podílet. Volali jsme „sláva“. Konečně už si můžeme ze světa koupit to, co chceme a nemusíme kopírovat to, co je běžné pro ostatní výrobce. No a pak to přišlo. Moje rodná fabrika měla několik ředitelů. Každý nový toho strašně moc nasliboval a rozprodával to, co si myslel, že už nikdo nebude potřebovat. Všichni jsme si mysleli, že až konečně přijde ten hlavní majitel z privatizace, tak se začne věnovat svému majetku a že pochopí, že má lidi, kteří něco umí a že se to dá zúročit. Připadalo nám vždy divné, že každý nový majitel jen vytrhal různé stroje z rámců a ty začal rozprodávat. Většinou to uměl zdůvodnit, proč to dělá. Pak ten zbytek fabriky prodal dalšímu. Ten nový opět zrušil nějakou výrobu a nadbytečné stroje opět prodal. Tak to pokračovalo tak dlouho, až jsme pochopili, že fabrika už nemá 1300 zaměstnanců, ale jen 50 a že vlastně už nikdy nebude schopná si něco nového vyvinout sama. Vždy se to zdůvodňovalo tím, že to stejně nemá perspektivu a že vše musíme převést na automotive výrobu. A tak i nejkvalitnější budovy postavené na sklonku 80. Let připadly španělským firmám. A tak nějak nám začalo být smutno. Pochopitelně jsme se museli o svoje rodiny postarat a tak jsme se museli přizpůsobit. Naše veliká láska – textilní stroje skončily. Ve zbylých budovách se začalo vyrábět to, co směrem západním už nebylo rentabilní. Pamatuji si i na první setkání moji třídy ze základní školy. Měl jsem i spolužáka, kterému pán bůh asi nechtěl dát to, co dal těm druhým. Aby neměl problémy, tak jsem u písemek vždy vyřešil to svoje (skupina A) a pak jsem ještě tvořil písemku pro něj (skupina B). Musel jsem to však dělat rafinovaně, aby se na to nepřišlo. Tedy i s chybami. On to jen opsal. Tak jsme spolu seděli dlouhou dobu, on ani jednou nepropadl a vyučil se svářečem. Pracoval pak někde na elektrárnách. Když jsem ho pak na setkání potkal, měl fabriku na svařování a patřil pod ČEZ. Opravdu byl schopen zaplatit celou hospodu. Samozřejmě to každý z nás odmítl. Dodnes nevím, jestli nepěstoval i bílé koníčky, protože zcela určitě na to neměl. Tak dost úvodu. Jednou jsem dostal i nápad, že napíšu knihu o tom, jak se dal získat Klausovsky majetek blížící se částkám s 8 nulami. Pak jsem si to rozmyslel. Komu bych tím pomohl? I ten Rockefeller prohlásil, že sice ten první milion ukradl, ale ty další peníze si zaslouženě vydělal. Možná třeba i někteří potomci našich privatizačních osobností budou říkat to samé. Pokud opravdu se budou o svůj majetek starat, rozvíjet ho a platit řádně daně,

pak je to dobré. Jsem už starý kmet a tak to někdy vidím jinak. Dokonce i ty moji vnoučkové říkají – ten děda je nějaké divnej, vždyť přeci oni to zavinili, teď se nám už žije dobře. HI

Jak jsem reklamovat výpadky Internetu v demokratické kapitalistické společnosti

Když vznikla firma UPC, dostal jsem nabídku na připojení s rychlostí 10Mb/s. K tomu byla i kabelová TV. Časem se rychlost za mírný poplatek zvyšovala až na 100Mb/s. Vše fungovalo jak má a když došlo k výpadku, pak jsem měl telefonní číslo na technika, který měl naši oblast na starosti. Vše probíhalo k mé spokojenosti. Výpadek může nastat, žádná elektronika není dokonalá. Stačilo zavolat a během několika hodin to bylo opraveno. A nebo technik šel dohledávat poruchu až k nám do baráku. Možná byla tak jedna porucha do roka. Ukázkové služby, kde se snad dalo jen diskutovat o tom, jestli by to nemohlo být lacinější. Pak tuto firmu koupila jedna firma, která původně se zabývala asi natahováním vodovodních trubek. Má to i v názvu Voda Fone. Od té doby se vše změnilo. Čísla na technika přestaly fungovat a přes centrální hlášení poruch jste začínali zažívat veliké stresy. „Všichni naši technici řeší problémy těch, kteří se dovolali před Vámi“. „Pracovní doba našich techniků je od ... do..“, prosím zavolejte později. „Při nahlášení poruchy na tuto krizovou linku Vás upozorníme, že cena volání za jednu minutu je tarifována částkou 50Kč za minutu.“ Pak jsem objevil krásnou mobilní adresu, která začínala slovem opravíme@... Tam se dal napsat Email a okamžitě jste dostali odpověď ve smyslu – Přijali jsme Váš požadavek..... Naši odpověď nebudeme zdržovat, odpovíme co nejdříve, nejpozději do 4 pracovních dní. Alespoň to však již někdo četl a bylo to zaregistrováno. Nepříjemné však bylo to, že jak odeslat Email, když mám výpadek? No naštěstí jsem však měl kartu O2 datamánia a tak jsem zaplatil 347 Kč za data na jeden měsíc, abych mohl odeslat tento poruchový Email. Většinou jsem dostával i návody, jak mám resetovat modem, počkat 40 sec a dotáhnout všechny konektory. Nádhera. Pak jsem si začal stěžovat na rychlost, která má být garantována 100Mb/s a jednu chvíli se pohybovala někde kolem 5Mb/s. Dostával jsem návody jak to měřit a to pouze jedním programem, jak na vině může být antivír a že při měření nesmím používat WIFI, protože jak každý ví, Wifi může být zarušena sousedy. Když jsem tedy WIFI vypnul a zapojil přímo kabel do počítače, pak jsem dostal návody na další možnosti, co by to mohlo dělat. Zkrátka s novým majitelem jsem technika sem nemohl dostat. Když mi odešel zdroj modemu (to umí změřit i malé dítě), konečně se dostavil technik a donesl mi nový modem i se zdrojem. Pevně jsem doufal, že se začíná blýskat na lepší časy. Když jsem si koupil novou TV, pak jsem začal uvažovat i o větším datovém toku. Tak to šlo bez problémů a technik se dostavil, donesl nový rychlejší modem a datový tok mi byl za zvětšený poplatek zvýšen na 150Mb/s. Za připojení k TV požadoval další poplatek. Nechápal jsem, proč musím za zastrčení kabelu HDMI do TV platit požadovanou sumu. Tedy platit jsem odmítl, musel jsem podepsat přijetí modemu a dál si pane poradte jak umíte. No poradil jsem si, ale nechápu, jak by toto dělala nějaká babička. Pak se vše zklidnilo a já se už přestal rozčilovat nad tím, že na 2,4 GB WIFI mi to chodí jen 30Mb/s. Naštěstí modem má dva výstupy a ten druhý je i na 5G. Pečlivě zpracovanou zprávou jsem byl ujištěn, že jakmile používám modem s WIFI, tak rychlost není garantována. Nic na tom nemění ani to, že vlastně modem mám od dodavatele v pronájmu a platím měsíční poplatek. Kdybych chtěl použít nějakého switchu, tak opět mi to vysvětlili, že rychlost je garantována jen tehdy, pokud vede síťový kabel do počítače a ten počítač musí být jen jeden a

nesmí mít aktivní třeba antivirus a další programy, které by to mohly zpomalovat. No je to jasné a tak jsem zapomněl na to, že bych mohl někdy reklamovat rychlost. Běhalo to celkem slušně a filmy nikdy nestahuji a tak mi to stačí. Problém nastal až v letošních vedrech. Internet a TV měly výpadky velice často. Pokud jsme na seznamu našli, že porucha je již hlášená, pak jsme jen čekali. Většinou se to rozpojilo odpoledne tak kolem 16. hodiny. Pak se výpadek stával pravidelným. Opět jsem musel „vytrpět“ větu o čekání. Hrůza. Nakonec jsem se dovolal a slečna mi poradila vše o dotahování kabelů a restartu modemu. Nakonec prohlásila, že máme starý modem (máme ho v pronájmu) a že je nutné dát jiný modernější a že poplatek jen 20Kč nám zvýší rychlost na 250Mb/s. To že vyřeší naše problémy. Našel jsem si papíry k modemu Copal, který jsme používali. Ten modem je do 1GB/s. Tedy zkusil jsem se dovolat znovu na dámu, která mi ten nový modem nabízela s tím, že ho nechci a že to asi nebude modemem. Mezi tím se zde objevil technik (asi technik pošťák), který donesl nový modem a chtěl podepsat jeho převzetí. To jsme odmítli s tím, že to nebude modemem. Pošťák technik se divil, že vlastně jsme provedli objednávku a teď že to nechceme. Šli jsme tedy do prodejny této firmy a znovu jsme reklamovali nefunkčnost internetu a TV a současně jsme požadovali, aby zrušili objednávku nového modemu. Dnes v prodejnách mají monitory, které neumožňují sledovat obrazovku. Ale určitě tam bylo něco napsáno, protože pracovník nám řekl, že určitě to nebude v modemu. Jen jsme se rozloučili, volala našťavaná obchodnice, jak to, že rušíme objednávku (Ize ze zákona provést do 14 dní – pokud byla uzavřena telefonicky). Znovu jsme ji to vysvětlili, že i pracovník v prodejně nám řekl, že to modemem nebude. A tak jsme zažili plácání obchodníka vyškoleného v kursu asertivity a absolventkou technického minikursu. Po tomto zážitku jsem se rozhodl, že se podívám po konkurenci. Začal jsem tím, že reklamě jedné firmy – říkejme ji třeba Vodík H2, je napsáno, že máme si prověřit, zda na naši adresu rychlý internet bude fungovat. Bohužel to neproověříte, pokud firma nezíská kompletní Vaši adresu, telefonní číslo a Email. Ach jo, jak laciné finty. Samozřejmě jsme se dozvěděli, že v naší lokalitě onen rychlý internet až do 250 Mb/s je možný. Po tomto zjištění jsem nic dalšího nepodnikal. Během krátké doby se ozvala opět usmívající se obchodnice, tentokrát od firmy Vodík H2. Přišla s nabídkou, kterou jsem okamžitě odmítl. Byla asi o 400Kč vyšší než u Vody a Foneho. Ovšem byla tak milá, že okamžitě nabídla slevu 300Kč, ale s tím, že musím každý měsíc poukazovat na svůj účet u Airbank částku 10000 Kč a pak dostanu trvalou slevu 300Kč. Prý i stačí, pokud do 30. v měsíci to tam pošlu a 1. následující měsíc to mohu zase vybrat. Opravdu ta Kelnerová má asi blbé poradce. Na takovou pitomost musel přijít nějaký inteligent. Když Airbanka nám tvrdila, že ji můžeme mít rádi a na reklamu dodnes vynakládá šílené peníze a nestačila vymyslet jiné heslo, pak je tam něco divného. Možná by se mne mohla zeptat, proč Airbank nemám rád. To bych ji celkem dobře a rád odpověděl. Ano měl jsem u nich svoje úspory, které mimochodem byly úročeny tou nejmenší taxou na trhu. Přitom tam ještě byla podmínka, že musím měsíčně zaplatit 6x kartou. Ano jasnou podmínku jsem nesplnil. Tak si to spočítejte o kolik Vás obrali. Tedy jsem je přestal mít rád a všechny peníze jsem odtud odvedl. A nyní hledají další zájemce a podle vymyšlí slevy. Je to opravdu pod úroveň. Management je zřejmě vyčerpán.

Tedy posílání a vybírání peněz jsem odmítl. Pak se ozval i mužský hlas, kterému jsem vysvětlil, že toto je pro mne nepřijatelné a že to nechci. Byl to opravdu bojovník a tak mi stále dokulata vysvětloval, jak je to pro mne výhodné. Musel jsem ho dost tvrdě umlčet (naštěstí telefon se dá položit). Příští den volal sladký, veselý hlas opět od vodíku. „Pane Stejskale, jmenuji se.....jsem vyšší obchodník a tak Vám nabízím ten tarif s trvalou slevou...tolik a tolik. A že jste to vy, pak prvních 6 měsíců budete platit....“. No takové podmínky za stejné služby se neodmítají. Zkrátka někdo mi trvale nabízel za téměř stejné služby (pouze těch programů je jen 30, kdežto teď jich mám asi 70) vlastně

300 Kč měsíčně. No je to sice jen asi 8 piv za měsíc v restauraci u Pleštila, ale proč ne. Tedy jsme se začali dohadovat. Po prověření naší adresy sdělila, že nám klidně bude garantovat stávající stav, to je připojení rychlostí 250Mb/s. Jednala tak mile, že jsem pomalu docházel k přesvědčení, že mne ještě pozve na rande. Samá legrace, paráda. Ano takto si představuji, že si někdo bude vážit mých peněz, z kterých on pak bude žít. Při tomto telefonu nám opět vypadl obraz a internet u stávající služby firmy Voda a Fone. Okamžitě jsem se rozhodl. Naposledy se té firmy zeptám, zda to opraví, či ne. A zda budou tak laskaví a pošlou sem technika, aby zjistil, kde je problém. S paní od Vodíku jsem se dohodl, že připraví smlouvu a já si ji pečlivě prostuduji a teprve pak budeme pokračovat dál.

Zavola jsem (čekání jen asi 30 minut) na Vodu a Fone a tak jsem se dostal k nějakému technikovi. Ten prověřoval naší adresu a bylo vidět, že nějaký úsměv od něj nemohu čekat. Klidným hlasem jsem mu oznámil, že je to už několikátá reklamace a že to neřeší. Poctivě jim platím a oni nic. Pán jak nebyl obchodník a odpoledne spěchal asi na fotbal a byl unaven, mi odpověděl v tom smyslu, že jako platím já, tak platí stovky dalších a co má být? To mne opravdu vyprovokovalo ke zvýšení hlasu. Tím jsem ho dohnal k tomu, že se podřekl a řekl pravou příčinu té poruchy a proč nechtějí vyslat technika. „My za to nemůžeme, že nám tam vypadává jistič“. Tedy celou dobu věděli jaký je problém, celou dobu toho jevu využívali k oblbování. Budiž jim útechou, že údajně jistič nepatřil jim, ale ČEZu. To mne opravdu docela zle naštvalo a co nejrychleji jsem se rozloučil. Jasně Voda a Fone u mne končí. Šílení lemplové. Paní obchodnice z Vodíku H2 mi dokonce poskytla osobní číslo, že ji mohu kdykoliv zavolat. Zavola jsem ji a jelikož mne poznala, uvědomil jsem si, že živé zakázky má ve svém telefonu uloženy. Oznámil jsem ji, že jsem nabídku prostudoval a líbí se mi, ale že moje zkušenost říká, že někde je nějaký háček, který je v nějaké příloze. Navrhl jsem ji, že tu nabídku v základě přepíšu podle sebe, jak jsem to pochopil a ona mi to plně potvrdí. Tedy přímo jsem tam napsal, že to není propojeno s Airbankou, že opravdu garantují rychlost, že síť není agregována s někým jiným, že případná instalace (upozornil jsem, že od Vodíku nám do bytu nevede žádný kabel) je zdarma atd. No tak jsme to upřesnili, protože o instalaci do bytu nebyla dříve ani řeč a nyní to byla další jednorázová cena pro instalační firmu ve výši necelé pětistovky. Vymínil jsem si i to, že přijede technik a pomůže s reinstalací TV. (TV zde pracuje jako aplikace a dostává data po WIFI) a že si to chci v zákonné lhůtě 14 dní odzkoušet a pokud nesplní parametry, pak jim to vrátím a nebudu nic platit. Na všem jsme se shodli. Mezi tím jsem našel reklamační (nejvyšší) adresu Emailu pro reklamace Vody a Fonu. Popsal jsem ji stav a nefunkce atd. Dostal jsem potvrzení přijetí s tím, že odpověď dostanu do 3 měsíců. Napsal jsem jim, že by bylo jednoduché je do 30 dní opustit, ale že vlastně moje reklamace nebyla vyřízena a že chci od nich písemné vyřízení a pokud by to natahovali, že asi na ně pošlu ČOI. Příští den Internet začal fungovat a to dokonce rychlostí vyšší, než kolik mám ve smlouvě. Byl nám odpuštěn poplatek za internet v nefunkčním měsíci. Přesto tón byl psán ne psychologem, ale slečnou kontrolorkou, která měla asertivní kurs v USA a to v Angličtině. Hl Pokud někdo má lehce přístupná data, pak je docela lehké oznámit, že reklamace nebyla 6x, ale jen 4x (ano nereklamovali jsme v těch dnech, kdy na jejich webu pro naši oblast byl uveden výpadek). Dokonce zde byl uveden i malý náznak omluvy, ale spíše definován přesně ten bod smlouvy, který povoluje nepředvídatelné výpadky atd). Na to nemělo smysl reagovat. Těšil jsem se na to, jak zareaguji, až budu mít tu samou službu od Vodíku a to za cenu o 300 Kč nižší.

Vodík se pochlapil a místo toho, aby montéři přišli až za 4 dny (jak jsme se domluvili), tak volali, že mají skulinku a staví se. Jo to je firma, tady to funguje. Přišli dva mladí hoši. Jeden zkušený a slušný, druhý taky slušný, ale zřejmě ještě ne tak zběhlý. Na chodbě začali hledat dráty ADSL (kdysi tam byly). Upozornil jsem je, že ve smlouvě mám napsáno rychlost 250Mb/s a to asi na adsl nebude

dobry. Trošku mne i zarazilo to, že na zádech neměli napsáno Vodík, ale nějaké Cetin. Moc se jim do nějakého tahání koaxu moc nechtělo (tajemně si šuškali) a pak prohlásili, že to u nás po kabelu nepůjde a že to napojí pomocí modemu 5G. Moc se mi to nezdálo a tak jsem se zeptal, zda ten modem zvládne TV i tu rychlost 250Mb/s. Naštěstí BTS máme asi 200m od nás a je na ní přímý výhled. Zkontrolovali na svém telefonu, že datový tok z BTS je opravdu 250Mb/s. To jsem samozřejmě věděl, protože při využívání Datamánie mi to tak s telefonem chodí. Hoši byli milí, ale...jak bych to tak řekl. Když přijdu do cizího bytu, tak naše generace předpokládá, že se tam nebudou chovat jako doma. Tedy bez dovolení nebudu otevírat dveře do dalších místností atd. To jsem ještě překousl, ale když ten mladší začátečník si sedl na naši pohovku potaženou bílou vlněnou dekou, fakt nás to za něj zamrzelo, zvláště, když ještě před chvílí někde v těch montérkách něco montovali. Už jsem se chtěl ozvat, ale jeho šéf si k němu přisedl. vzdal jsem to. Chlapci celkem snadno zprovoznili TV a já nezjistil žádný problém. Změřil jsem jim datový tok na internetu a bylo to někdo kolem 25Mb/s. Upozornil jsem, že chceme 250Mb/s. Šéf volal do centra, že potřebují navýšit datový tok na náš modem. Šéf mluvil o něčem, že těch 100Mb/s nebude problémem a že zařídili změnu objednávky na 5G modem a ta pomalejší rychlost se bude řešit ještě v nižší ceně. Já moula při kontrole jsem se spletl a napojil jsem se na stávající síť Voda a Fone. Ukázalo mi to v tu chvíli 250 Mb/s. A tak jsem byl spokojen. Šéf asi zapomněl na svoji profesionální hrdost a neupozornil mne, že to ani teoreticky takhle nebude chodit. Chlapci strašně rychle vypadli s tím, že jsem jim řekl, že to budu v zákonné lhůtě testovat. Zmizeli jak pára. Když jsem procházel všechny místa u nás doma, pak zvláště uplink někde dosahoval jen 0.5Mb/s. Jen odešli, dostali jsme Email, že náš požadavek na (už tam nebylo to původní, ale něco jiného s menším datovým tokem) je aktivován. Do rána jsem testoval data a zjistil, že tedy maximum je někde kolem 25Mb/s a že to tedy nechci. Hned příští den jsem se tedy vypravil do prodejny Vodíku, abych jim modem vrátil. Je to v zákonné lhůtě a mám na to právo. V prodejně je asi 6 míst pro specialisty. Se zákazníkem však mluvila jen jedna a dále nikdo. Po cca 15 minutách však přišla nespěchající další operátorka. Jízlivě jsem se ji optal, kde všichni jsou. Prý na nemocenské. Slečna byla též asertivní a tak nám oznámila, že modem není kompletní, protože chybí síťový kabel. Dokonce jednu chvíli se pokusila zvýšit hlas. Zapomněla však, že na vojně jsem dělal velitele čety a řvát jsem se fakt naučil. Tedy po chvíli jsme sílu našich hlasů stáhli do rozumných mezí (prohrála by HI). Slečna po mne chtěla síťový kabel a nebo ať si ho tam koupím za 150Kč. Klidným hlasem jsem ji vysvětlil stávající stav, že jsem žádné převzetí modemu nepodepsal a tudíž co mi tam technici nechali, tak to jsem donesl. Vyzval jsem ji, ať se s těmi technikou spojí, že to určitě asi opomněli. Bohužel prý není schopná dohledat, kdo u nás byl. A prý to Vodík není schopen zjistit. V duchu jsem se omluvil firmě Voda a Fone, ti tam snad takový bordel ještě nemají. Vzpomněl jsem si na nápis na zádech – Cetin. Chytrý strejda google mne to vyhledal, Po vytočení čísla jsem zaslech to známé.:

„Dobrý den, zde je Cetin, upozorňujeme, že Váš hovor bude nahráván, ale bohužel všichni..... a v tom to vypadlo samo.

Vytáčím číslo ještě jednou. „Dobrý den....známé fráze, ale to další mne dostalo.“ Protože jste volal již předtím, dovolte, abychom provedli malý test Vaší spokojenosti s dovoláním. Prosím zvolte číslo od jedničky do pětky“. Pane bože, proč mne tak trestáš. Pokládám to a vytáčím znovu. Opět to samé a tak přistupuji na hru a dávám jim za dovolání 4. Pak to znovu vypadlo. Opět vytáčím, ale tentokrát dávám dvakrát za sebou jedničku, a tím vyjadřuji moji nespokojenost s dovoláním. Chytrý SW to zaregistruje a ihned mne s někým spojuje. Paní je příjemná a snaží se. Nakonec i zjistí, kdo u nás včera byl. Paní mi nesmí dát číslo na montéry, abych se domluvil přímo. A tak ona volá jim, oni nevědí, kde

byli a tak paní volá zpět. Několik koleček, až mi montéři zavolají sami. Domlouváme se, že kabel „omylem“ zapomněli u mne nechat. Domlouváme se, kde mi ho předají. Jedu tedy domů, vyzvednu kabel a jedu zpět do Vodíku. Ještě jsem udělal jeden pokus a to zavolat na tu usměvavou obchodnici, která to vše zavinila. Nejprve se nemohu dovolat a pak už vidím, že jsem na seznamu těch, kteří ji otravují. Už nepatřím mezi ty, které by ji mohli z provize zvednout plat.

Asi už jsem starý a nechápu, jak ta digitalizace a počítače fungují. Taky nechápu, proč jsem musel mluvit s tolika lidmi. Možná to zavinil ten Bartoš. Má sice divné oči (takové oči jsme měli vždy v kapele po flámu), ale je na vrcholu svých sil (je mu 44 roků). Máme vůbec nějaké schopné lidi, kteří by nezapomínali, že v kempeličce mají milion. Vědí vůbec politici, co je to za službu a jaký má smysl. Vědí, že je to řehole pro nás pro všechny a ne pro ně? Jak by mělo vlastně probíhat reklamační řízení?

No nic, je mi líp, dobře to vše dopadlo Vodů a Fone přejmenovávám na Vodafone a ujišťuji, že jim to běží jak víno. Ale fakt prosím konejte svou povinnost a nedělejte z nás jen...

Jožo Fero L.P. 28.9.